

NATURRESERVAT

Ängsblåvinge
Dendrocopos minor

Välkommen till Humlamaden – böljande, gammal fäladsmark

Humlamaden är en liten rest av det vidsträckt beteslandskap som en gång täckte stora delar av Romeleåsen. De gräsbevuxna backarna med enbuskar och vidkroniga gamla träd passar utmärkt för första vårpicknicken. Ta dig upp på någon av utsiktspunkterna och njut av vyn över Vombsänkan.

Gammal betesmark

Romeleåsens magra, steniga slänter passade inte till åker- och ängsmark. Istället har de i århundraden använts av byarna kring åsen som gemensam betesmark – så kallad utmark. Humlamaden tillhörde Veberöds utmarker.

Bland fågelbär och backsippor

En förutsättning för att denna blomstrande gamla fäladsmark inte ska växa igen är de betande djuren. De håller vegetationen kort och låter inte någon art ta över – fler sorters gräs och örter kan samsas på en liten yta.

På våren kläds Humlamaden i vit skrud av blommande vildkorsbär. Backarna pryds av backsippa, ängsviol och mandelblomma. Framåt sensommaren skiftar marken i rosa-lila av den blommande ljungen och här och var sticker skira blåklockor upp. Mellan träd och enbuskar kan man skymta de betande djuren som håller ett flerhundraårigt kulturlandskap vid liv.

Från bokskog till enefälad

År 1693 beskrevs området vid Humlamaden som en tät, vacker bokskog med inslag av en, al och björk. Antagligen gick här djur på bete och kanske släppte man sina grisar i skogen för att de skulle äta sig feta på ollon.

Under 1700- och 1800-talen utnyttjade man utmarkerna allt mer intensivt. Romeleåsen omvandlades till en ljunghed med bara enstaka träd. På Humlamaden växte enar och en del albuketter och lite ung alskog.

Under 1900-talet moderniserades jordbruket och antalet betande djur minskade. Stora delar av Romeleåsens utmarker planterades med gran. Humlamaden slapp granplantering men började växa igen med enesnår och spridda träd av ek, bok, fågelbär och björk. I de fuktiga partierna och i bäckdalarna bredde alsbogen ut sig.

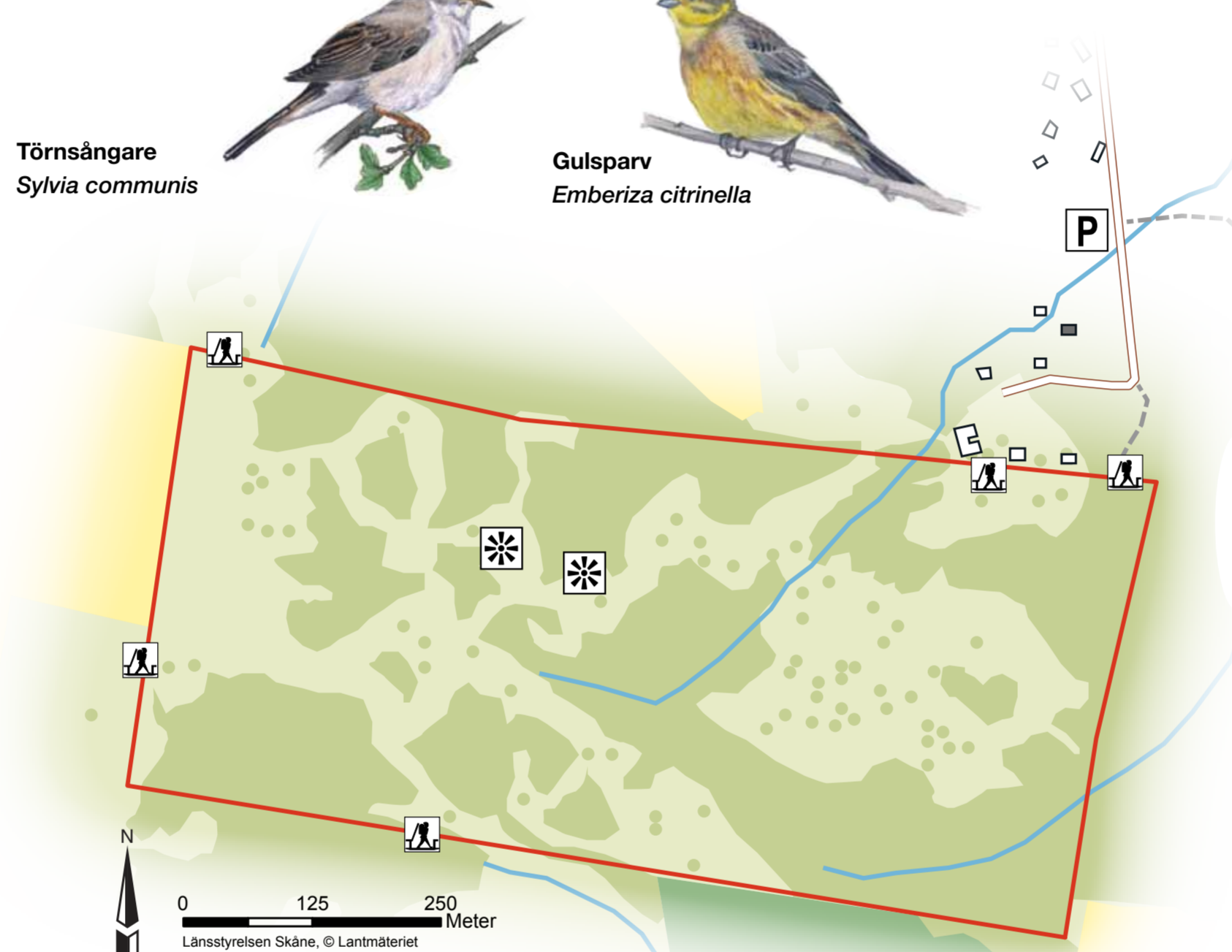
I dagens naturreservat ska de betande djuren och röjningar göra så att vi kan fortsätta njuta av denna vackra rest av ett gammalt, vidsträckt beteslandskap.

Törnsångare
Sylvia communis

Gulsparr
Emberiza citrinella

- Lövskog och buskmark
- Öppen mark
- Odlad mark
- Reservatsgräns
- Bilväg
- Parkering
- Utsikt
- Stätta/grind
- Gångstig
- Här är du

Backsippans (*Pulsatilla vulgaris*) lila klockor kan slå ut redan i april.

Blåsuga
Ajuga pyramidalis

Jungfrulin
Polygala vulgaris

Ljungens (*Calluna vulgaris*) rosa-lila blommor ger färg åt betesmarken på sensommaren.

Enen (*Juniperus communis*) är en karaktärsart på Romeleåsens gamla fäladsmarker. I och under de taggiga snåren kan törnsångaren och gulsparrven gömma sina bon.

Backtimjan (*Thymus serpyllum*) med vitfläckig guldvinge (*Lycaena virgaurea*).

§ Föreskrifter

Inom reservatet Humlamaden är det förbjudet att:

- skada fast naturföremål eller ytbildning,
- bortföra ved, skada levande eller döda stående eller liggande träd och buskar,
- plocka eller gräva upp växter,
- göra upp eld med undantag för eldning i sprit- och gasolkök,
- ställa upp för reservatet främmande föremål,
- rida eller köra med häst,
- medföra okopplad hund eller annat lösgående sällskapsdjur,
- avsiktligt störa det vilda djurlivet,
- sätta upp tavla, skylt, inskrift, affisch eller därmed jämförlig anordning.

Vidare är det utan Länsstyrelsens tillstånd förbjudet att:

- fånga eller samla in vedlevande svampar och vilda djur, t ex insekter, spindlar, mollusker och andra ryggradslösa djur.

Naturreservatet Humlamaden bildades 2010 och omfattar 26 ha. Syftet är att bevara och utveckla reservatets värden avseende natur och rekreation samt skydda och vårda kulturhistoriska lämningar för framtiden.

Området ingår i EU's ekologiska nätverk av skyddade områden, Natura 2000. Nätverket skapades för att hejda utrotningen av växter och djur och för att skydda deras livsmiljöer.

Förvaltare: Länsstyrelsen Skåne.

www.lansstyrelsen.se/skane

